

21/0/1976 Bulgaria
Народна Пошта (откъм)

МЛАДЕЖТА НА КИПЪР ЖИВЕЕ С ПРОБЛЕМИТЕ НА СВОЯ НАРОД

Вчера в Творческия дом на Съюза на българските писатели на „Златни пясъци“ приключи своята работа Седмият симпозиум на преводачи-те на българска художествена литература.

В разговорите, които наш представител води с някои от участниците в симпозиума, бе изказа-но мнението, че българската художествена лите-ратура вече събужда оправдан интерес в много страни на света. Преведените книги бързо се из-черпват, критиката ги отбелязва с внимание.

Особен интерес предизвиква малкото по обем, но гениално по съдържание творчество на вели-кия български поет и революционер Христо Бо-тев.

Между преводачите, които се занимават усърд-но с творчеството на големия български поет, е Ели ПЕОНИДУ, член на Централния комитет на Младежката демократична организация на Ки-пър (ЕДОН). Предлагаме ви разговор с нея :

— Госпожа Пеониду, кога за първи път се срещнахте с българ-ската художествена литература? Кои са Вашите първи преводи и кои са любимите Ви писатели и поети, които превеждате?

— Любовта ми към българска-та литература дойде с началото на съвместния ми живот с бъл-гарския възпитаник от Кипър — Панос Пеонидис. Той е следвал философия в Софийския държа-вен университет, свързал се е трайно с българския език и кул-тура и още с първото ми идва-не в България през 1963 година обикнах вашата страна. Благода-рение на него аз се запознах с българската литература и пре-ди всичко с българската поезия, тъй като аз съм поетеса. Изда-ла съм поетичните сборници „Длан, пространия към слънцето“, „Часо-ве на Никозия“, „Земя на Ки-пър“, а тази година издавам но-ва книга. Първият мой превод беше стихотворението на Никола Инджов „Кипър“, посветено на моя съпруг. След това започнах да превеждам, много да превеж-

дам — гениалния български поет Христо Ботев, поетите Веселин Ханчев, Първан Стефанов, Блага Димитрова, Георги Джгаров, Любомир Левчев... Същевремен-но и мои стихотворения се поя-виха във вашия литературен пе-чат — „Литературен фронт“, „Ра-ботническо дело“, „Отечествен фронт“, „Народна младеж“, „На-родна култура“, а така също и в списание „Пламяк“.

— Бих искал да отговорите на въпроса какви проблеми сега по-става пред своите читатели ки-пърската съвременна литература?

— Преди всичко национални! След фашисткия преврат на гръц-ката хунта и турските вмеша-телства националният въпрос ста на най-важният проблем пред ки-пърския народ. Всички книги — и художествени, и документални разрешават именно този про-блем. Останалите изкуства съ-що определиха своята позиция към тези въпроси, които най-мно-го интересуват сега кипърския народ.

— Вероятно най-вече младеж-та?

— Да, младежта! Като член на Централния комитет на Мла-дежката организация на Кипър (ЕДОН) мога да кажа, че наша-та младеж, нашата организация е много загрижена за проблемите, политически и културни, които стоят пред кипърската младеж. С отговорност и загриженост ние правим всичко за пропагандира-нето на нашите идеи, на прогресивното изкуство — литература, музика, изобразително изкуство, приложно изкуство и най-вече на богатия ни фолклор. На Сед-мия конгрес на нашата органи-зация, който се състоя през април, бяха поставени за обсъждане ка-то едни от най-важните въпро-си именно тези. На конгреса ни присъствува и младият българ-ски поет Георги Константинов, член на ЦК на Димитровския ком-сомол. След приключване на ра-ботата на конгреса той ми пре-даде три стихотворения, посве-тени на борбата на кипърската младеж, които с удоволствие пре-ведох и публикувах в нашето младежко списание. Разбира се,

когато говорим за Кипър, за ки-пърската младеж, за кипърската култура и поезия, не трябва да пренебрегваме главния факт, кой-то стои в основата на всичко — все още смятаме острова за оку-пиран, защото близо половинна-та от кипърското население са бежанци, близо три хиляди мла-ди хора избити и за още три хи-ляди нръко нищо не знае. Всич-ко това е резултат на една добре изиграна политическа афера на реакционните сили в Турция, Гър-ция, Англия и НАТО. Но въпреки това нашата младеж, нашият на-род вярват в бъдещето, в права-та си и се надяват, че резолю-циите на ООН за Кипър в край-на сметка ще получат положи-телен отговор. Ние искаме на целия остров да живеят под топ-лото слънце като един народ гър-ци, турци, арменци. За да могат поетите да пренастроят струни-те си и започнат да пишат стихо-ве само за любовта, а не както сега — горчиви и болезнени. В края на краищата, нали Кипър е островът на любовта!...